

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210044
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5313210044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s. r. o. so sídlom Čadca, ul. Potočná č. 2835/1A, IČO: 36 866 849, proti odporkyni: A. O., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale L. č. XXX, toho času I. č. XXX, Česká republika, za účasti O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s. r. o. so sídlom Čadca, ul. Potočná č. 2835/1A, IČO: 36 866 849, o zvýšenie výživného, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7P/47/2013-246 zo dňa 28. júna 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a IV. potvrdzuje.

Vo výroku II., týkajúcom sa splatného výživného za obdobie od 30.09.2013 do 12.01.2016 rozsudok okresného súdu m e n í tak, že splatné výživné od 30.09.2013 do 12.01.2016 vo výške 959,30 Eur je odporkyňa povinná uhradiť k rukám navrhovateľa v splátkach po 130,- Eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Vo výroku III. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 7P/47/2013-246 zo dňa 28.06.2016 rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/52/2011 zo dňa 20.05.2011, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť odporkyne k navrhovateľovi v sume 80 eur mesačne, v časti týkajúcej sa výšky výživného zmenil tak, že zvýšil výšku vyživovacej povinnosti odporkyne k navrhovateľovi od 30.09.2013 do 31.08.2014 na sumu 100 eur mesačne a od 01.09.2014 do 12.01.2016 na sumu 130 eur mesačne. Splatné výživné za obdobie od 30.09.2013 do 12.01.2016 vo výške 990,32 eur zaviazal odporkyňu uhradiť v mesačných splátkach po 130 eur mesačne k rukám navrhovateľa, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Návrh vo zvyšku zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Návrhom doručeným súdu dňa 30.09.2013 sa otec navrhovateľa v čase maloletosti navrhovateľa domáhal zvýšenia výživného zo sumy 80 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne. Navrhovateľ v priebehu konania, t. j. dňa 09.02.2015 dosiahol plnoletosť, pričom žiadal výživné zvýšiť aj za obdobie po dosiahnutí plnoletosti na sumu 150 eur mesačne. Okresný súd uznesením vyhláseným na pojednávaní

dňa 30.06.2015 pripustil zmenu návrhu tak, že odporkyňa je povinná platiť zvýšené výživné na navrhovateľa zo sumy 80 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne.

V danom prípade bolo naposledy určené výživné odporkyne k navrhovateľovi rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14P/52/2011 zo dňa 20.05.2011, ktorým súd manželstvo rodičov navrhovateľa rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná platiť výživné vo výške 80 eur mesačne a maloletá O. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť výživné vo výške 130 eur mesačne. V tom čase bol navrhovateľ žiakom 9. ročníka Základnej školy v Čiernom. Priemerný čistý mesačný zárobok otca bol 393 eur. Odporkyňa pracovala v spoločnosti Belfein v Čadci, od 05.05.2011 prestúpila do spoločnosti Tripcopy, kde pracovala do 20.05.2011. Následne opäť začala pracovať v spoločnosti Belfein v Čadci, jej priemerný čistý mesačný zárobok bol vo výške 275 eur. Bývala v prenajatom byte, za nájom platila 160 eur mesačne.

K podstatnej zmene pomerov pri zákone predpokladanému (v § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“) všeobecnému hľadisku zvýšenia životných nákladov od nadobudnutia právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom až do vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci, zaťažujúceho primerane všetkých účastníkov došlo predovšetkým na strane oprávneného dieťaťa - navrhovateľa. Dôvodom bolo, že nastúpil na štúdium na Strednej odbornej škole drevárskej a stavebnej v Krásne nad Kysucou, ktorú navštevoval od septembra 2012 do 12.01.2016. V čase podania návrhu bol študentom 2. ročníka na tejto škole. V súvislosti s nástupom navrhovateľa na strednú školu nepochybne vzrástli jeho výdavky, jednak na zakúpenie školských pomôcok a potrieb či už na vyučovanie, alebo na prax (napr. knihy, montérky, obuv) ako i výdavky na cestovné na sumu cca 40 eur mesačne. Nakoľko sa navrhovateľ nestravuje v škole, otec mu dával na desiatu 2 eur denne, čo vyjde mesačne na cca 40 eur. Ďalšie výdavky sú na telefón a internet vo výške 30 eur mesačne, školské výlety 20 eur ročne. Na strane otca navrhovateľa k podstatnej zmene pomerov nedošlo, naďalej dosahuje príjem v priemere cca 390 eur mesačne, rovnako ani výdavky na domácnosť sa podstatným spôsobom nezmenili. Na strane odporkyne došlo k podstatnej zmene pomerov lebo sa jej zvýšil príjem zo zamestnania približne o sumu 200 eur mesačne. V priebehu tohto súdneho konania bola zamestnaná v spoločnosti JILLOS HORKA, s. r. o., kde jej príjem za obdobie od októbra 2013 do decembra 2014 bol v priemere 13.496 Kč mesačne, čo v prepočte je 495,28 eur mesačne. Následne bola zamestnaná v spoločnosti Wořan Forest, a. s. a dosahovala čistý mesačný príjem za obdobie od januára 2015 do júna 2015 vo výške 11.358,17 Kč, v prepočte 418,33 eur mesačne, od júla 2015 do novembra 2015 dosahovala čistý príjem v priemere 14.465,60 Kč, v prepočte 532,78 eur mesačne. V mesiacoch december 2015 a január 2016 bola práceneschopná. Za december 2015 jej bola vyplatená čistá mzda vo výške 455 Kč, v prepočte 16,76 eur a nemocenské dávky vo výške 9.360 Kč, v prepočte 344,74 eur, čo spolu činí sumu 361,50 eur. Za január 2016 jej boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 9.672 Kč, v prepočte 356,23 eur. Pri rozhodovaní bral súd do úvahy aj tú skutočnosť, že obaja rodičia navrhovateľa mali vyživovaciu povinnosť aj voči sestre navrhovateľa O. O., ktorá zanikla dňa 01.09.2014. Otec navrhovateľa si plnil vyživovaciu povinnosť voči dcére O. vo výške 130 eur mesačne do novembra 2014 a od decembra 2014 si plnil vyživovaciu povinnosť po 50 eur mesačne až do rozhodnutia súdu v súdnom konaní sp. zn. 7C/286/2014, ktorým bola zrušená vyživovacia povinnosť otca navrhovateľa voči O. O., teda do februára 2015. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si plnila vyživovaciu povinnosť voči dcére O. do 01.09.2014 dôvodne, pričom išlo o značné výdavky, najmä v súvislosti so zabezpečením bývania a zdravotnej starostlivosti pre dcéru, zvýšil súd výživné na navrhovateľa o sumu 20 eur mesačne, t. j. na sumu 100 eur mesačne odo dňa podania návrhu 30.09.2013 do zániku jej vyživovacej povinnosti voči dcére O. 01.09.2014. Takéto zvýšenie výživného považoval za dostatočné vzhľadom na príjem a výdavky odporkyne v danom období. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že O. O. bol priznaný invalidný dôchodok rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 21.07.2014, ktorý jej bol priznaný spätne od 02.03.2012, pričom odporkyňa uviedla, že invalidný dôchodok bol dcére O. vyplatený v roku 2014 aj za predchádzajúce obdobie spätne od 02.03.2012. Z uvedeného vyplýva, že dcéra O. mala po tom, ako zanikla vyživovacia povinnosť rodičov voči nej v septembri 2014, finančné prostriedky, a to jednak z čiastočného invalidného dôchodku vo výške 175,10 eur mesačne, z výživného, ktoré jej naďalej platil otec navrhovateľa až do februára 2015, ako aj zo spätne vyplateného čiastočného invalidného dôchodku za obdobie od 02.03.2012 do júla 2014. Pokiaľ teda odporkyňa poukazovala na to, že naďalej mala a má vyživovaciu povinnosť aj k dcére, ktorej sa snaží finančne pomáhať, platí jej poisťku a chodí s ňou k lekárom na vyšetrenia, tieto výdavky súd pri rozhodovaní nebral do úvahy. Z rovnakých dôvodov ani výdavky uvedené odporkyňou na telefón, nájom a internet dcére O. a náklady na sťahovanie dcéry. Súd poukázal na to, že odporkyňa mala v prvom rade vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi, ktorý sa naďalej štúdiom pripravoval na budúce povolanie a vzhľadom na túto skutočnosť nebol schopný sám

sa živiť, nájsť si zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný príjem, na rozdiel od jeho sestry O., a to až do ukončenia jeho štúdia na strednej škole dňa 12.01.2016. Považoval preto za dôvodné určiť odporkyni vyššiu čiastku výživného voči navrhovateľovi po zániku jej vyživovacej povinnosti voči dcére. Bral do úvahy ako dôvodné výdavky odporkyne náklady na ubytovanie v Českej republike 3.000 Kč mesačne, stravu, oblečenie, hygienu, cestovné do zamestnania cca 600 Kč mesačne, príležitostné výdavky na benzín, na rehabilitácie do Jilemnice a poisťku 591 Kč. Nebral do úvahy výdavok označený odporkyňou ako nájomné v Čadci 90 eur mesačne, výdavky na elektrickú energiu, vodné a stočné za byt v Čadci, nakoľko odporkyňa dlhodobo býva v Českej republike. Súd nevidel žiaden dôvod, pre ktorý naďalej platila nájom a výdavky súvisiace s bytom v Čadci. Ďalej bral do úvahy tú skutočnosť, že od júla 2015 platí otec navrhovateľa odporkyni z titulu vyporiadania BSM sumu 170 eur mesačne, o ktorú sumu sa zvyšuje jej mesačný príjem. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zvýšil súd výživné od 01.09.2014 na sumu 130 eur mesačne majúc za to, že bolo v možnostiach a schopnostiach odporkyne výživné v tejto výške platiť vzhľadom na jej príjem a odôvodnené výdavky. Zároveň súd v rozhodnutí časovo vymedzil trvanie vyživovacej povinnosti odporkyne voči navrhovateľovi do 12.01.2016, ku ktorému dňu vyživovacia povinnosť odporkyne k navrhovateľovi zanikla.

Odporkyňa doposiaľ prispievala na výživu navrhovateľa sumou 80 eur mesačne. Nakoľko súd určoval výživné spätne za obdobie odo dňa podania návrhu, vzniklo za obdobie od 30.09.2013 do 31.08.2014 odporkyni zameškané výživné vo výške 220 eur (11 mesiacov x 20 eur) a za obdobie od 01.09.2014 do 12.01.2016 v sume 850,32 eur (16 mesiacov x 50 eur + primeraná časť výživného za január 2016 - 50,32 eur), t. j. spolu 1.070,32 eur. Z tejto sumy odpočítal súd 80 eur vzhľadom k tomu, že právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že odporkyňa uhradila výživné 1x navyše vo výške 80 eur mesačne. Zameškané výživné v celkovej výške 990,32 eur umožnil uhradiť odporkyni v mesačných splátkach po 130 eur mesačne, vzhľadom k tomu, že jej majetkové pomery neumožňujú zaplatiť zameškané výživné jednorazovo.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa. Vytýkala súdu, že opätovne nezistil jej zárobkové pomery a ani neskúmal až doteraz trvajúcu vyživovaciu povinnosť k dcére O. v čase od podania návrhu na začatie konania (30.09.2013) do súčasnej doby, lebo táto stále trvá, nebola jej zrušená. To, že bola súdom zrušená vyživovacia povinnosť otcovi ohľadom dcéry O. ešte neznamená zrušenie jej vyživovacej povinnosti k dcére. Dcére bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok v auguste 2014 spätne od roku 2012. Zo spätne vyplateného invalidného dôchodku si čiastočne zariadila bývanie. V tejto dobe mala príjem cca 170 eur mesačne, z ktorého by mala vyžiť. Finančne jej preto pomáhala. Dcéra žila s priateľom až od decembra 2014. Od tej doby platila všetky náklady napoly a aj tak jej invalidný dôchodok nevystačoval. Dňa 02.06.2015 sa dcére narodilo dieťa, s ktorým od decembra 2015 žije sama, priateľ ich opustil. Aj naďalej preto finančne dcére vypomáha, ktorá by celú domácnosť z invalidného dôchodku nezvládla. Podľa nej súd tieto podstatné skutočnosti nebral pri rozhodovaní do úvahy. Odporkyňa súhlasila so zvýšením výživného na čiastku 100 eur mesačne.

3. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom. Podľa neho odporkyňa v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, pre ktoré by tento rozsudok nebol správny. Nie je mu známe, prečo v odvolaní uvádza, že súd nezistil jej zárobkové pomery, keď ich súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol. Mal za to, že odporkyňa mala peniaze na to, aby platila výživné na neho vo výške 130 eur mesačne keďže uvedeného dňa jej zanikla vyživovacia povinnosť voči svojej dcére, na ktorú platila výživné vo výške 100 eur mesačne. Vzhľadom k tomu mohla prispievať na neho 130 eur mesačne, nakoľko bol študentom strednej školy, nebol schopný sám sa živiť, nájsť si zamestnanie a mať pravidelný príjem. To, že odporkyňa pomáha dcére, nie je pravdivé.

4. Odporkyňa v písomnej reakcii na vyjadrenie navrhovateľa uviedla, že súd zisťoval iba jej zárobkové pomery a nezaujímal sa o majetkové pomery, že je nemajetná, nemá prenajatý ani vlastný byt. Vlastní iba osobný automobil zn. Honda od 07.07.2015 a v tejto dobe bol nepojazdný z dôvodu dlhodobého odstavenia a odhlásenia z evidencie. Celú výplatu použije na bývanie, jedlo, hygienické potreby, cestu do zamestnania a na výpomoc pre dcéru. Vyrovnanie z BSM doteraz používa na zaplatenie dlhov, ktoré má z doby, kedy bola nútená opustiť trvalé bydlisko, bola bez finančných prostriedkov a iných životných potrieb. Nesúhlasila preto ani s priznaním trov odvolacieho konania navrhovateľovi. Podľa nej vyživovacia povinnosť k dcére O. naďalej trvá, a to do času, kým bude schopná nájsť si prácu a sama sa živiť. Táto povinnosť sa vzťahuje na oboch rodičov. Mala za to, že rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/286/2014 zo dňa 20.02.2015 o zrušení vyživovacej povinnosti bol nesprávny. Výživné platila

mesačne 80 eur, pričom o návrhu na zvýšenie výživného od 30.09.2013 nevedela, dozvedela sa to až krátko pred jej výsluchom na Okresnom súde v Trutnove 27.03.2015. Po túto dobu nevie o tom, že by súd vo veci konal. Sám otec navrhovateľa uvádza, že nástupom na štúdium mu stúpili náklady o 50 eur za 3 roky na oblečenie a školské potreby a na cestovné 40 eur sa mesačne. Nevie preto z akého dôvodu malo byť výživné zvýšené o takú čiastku keď ostatné (telefón, internet a pod.) platil už predtým. Iné navýšenie nepreukázal.

Odporkyňa opätovne žiadala, aby zákonnej sudkyňi bola vec odňatá, lebo vo všetkých prípadoch, ktoré rozhodovala, bola ovplyvnená druhou stranou (ako právnym zástupcom navrhovateľa JUDr. Blendovským, čo bolo zrejme aj na súdnom pojednávaní). Mala na mysli aj rozhodnutie o zrušení výživného na O. O. (Okresný súd Čadca sp. zn. 7C/286/2014 zo dňa 20.02.2015), lebo vyživovacia povinnosť rodičov k deťom nie je podmienená vekom ani ukončením určitého stupňa vzdelania, ale schopnosťou sám sa živiť. Ďalej táto sudkyňa pri prvom rozhodovaní vo veci zle spočítala priemerný zárobok. Rozhodovala o veci, ktorá sa má stať 07.07.2015 a rozsudok je z 30.06.2015. O tom, že bola ovplyvnená druhou stranou, svedčí aj tá skutočnosť, že rok a pol nebolo vo veci nič konané, príehy v súdnom konaní, zrejme čakala do doby vysporiadania BSM, čo bolo krátko po sebe. Pri súdnom konaní 28.06.2016 žiadala o zaslanie kópie zápisnice z pojednávania, ktorá jej bola doručená až po urgenciách. Mala za to, že to sú dostatočné dôvody, aby zákonnej sudkyňi bola vec odňatá.

5. Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k reakcii odporkyne uviedol, že vzhľadom k tomu, že od posledného rozhodovania súdu u odporkyne došlo k nárastu mesačnej mzdy a u neho k navýšeniu výdavkov v dôsledku prechodu na strednú školu je teda potrebné konštatovať, že návrh na zvýšenie výživného je podaný dôvodne. Podotkol, že odporkyni dňa 01.09.2014 zanikla vyživovacia povinnosť voči dcére O. a taktiež, že jeho otec platil od júla 2015 odporkyni sumu 170 eur mesačne z titulu vyporiadania BSM. Ide teda o ďalšie finančné prostriedky, z ktorých mohla odporkyňa prispievať výživné na navrhovateľa vo výške 130 eur. Navrhovateľ poukázal na to, že odporkyňa prispievala finančne dcére O., ktorá sa už však na rozdiel od neho nepripravovala na budúce povolanie a mohla si nájsť zamestnanie. K názoru odporkyne na zaujatosť zákonnej sudkyne považoval za potrebné uviesť, že táto je pravdepodobne frustrovaná z jej neúspechu a snaží sa neustále niečo vymýšľať.

6. Odporkyňa v ďalšom vyjadrení uviedla, že jej príjmy sa čiastočne navýšili, čo je uvedené v spise. Výdavky navrhovateľa sa navýšili o 43,06 eur mesačne (montérky 1,4 eur, školské pomôcky 1,66 eur, náklady na dopravu 40 eur). O túto čiastku by sa mali podeliť rovným dielom s jeho otcom. Tým by nedošlo k úmernému navýšeniu výživného tak, ako to požaduje navrhovateľ. Navrhovateľ nepreukázal iné ďalšie navýšenie nákladov. Zo zákonných dôvodov jej nezanikla vyživovacia povinnosť k dcére O.. Navrhovateľ nijak netrpel, nestrádal a mal všetky životné potreby.

7. Vzhľadom na to, že odvolací súd vo veci rozhodoval za účinnosti nových procesných kódexov, zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C. m. p.“) a zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), účinných od 01.07.2016, bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 395 ods. 1 C. m. p., § 470 ods. 1, 3 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30.06.2016 ostali zachované (§ 395 ods. 2 C. m. p., § 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd vo svojom rozhodnutí prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

8. Krajský súd ako súd odvolací (34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p., § 470 ods. 2 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario 2 C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu podľa § 65, § 66 C. m. p. a napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. vo výroč prvom a štvrtom ako vecne správny potvrdil a vo výroku druhom zmenil (§ 388 C. s. p.).

9. Odporkyňa v odvolacom konaní a to v podaní z 17.01.2017 došlom súdu dňa 23.01.2017 žiadala, aby bola zákonnej sudkyňi vec odňatá lebo bola ovplyvnená druhou stranou, resp. právnym zástupcom navrhovateľa čo je zrejme zo súdneho pojednávania. Taktiež pri rozhodovaní v inej veci (Okresný súd Čadca sp. zn. 7C/286/2014 o zrušení výživného na O. O.), ktoré považovala za nesprávne. Poukazovala na nesprávnosti pri rozhodovaní veci pri rozsudku v prvom poradí. O ovplyvnení svedčí podľa nej aj nekonanie vo veci zrejme čakajúc do doby vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva

manželov. Dodala tiež, že žiadosť o zaslanie kópie zápisnice z pojednávania jej bola zaslaná po urgenciách.

10. Podľa ust. § 2 C. m. p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 52 ods. 1, 2 C. s. p., strana má právo z dôvodov uvedených v § 46 uplatniť námietku zaujatosti. V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

Podľa ust. § 53 ods. 1 C. s. p., námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Podľa ust. § 53 ods. 3 C. s. p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

11. Oboznámia sa s obsahom námietky odporkyne mal odvolací súd za to, že táto neobsahovala náležitosti podľa § 52 ods. 2 C. s. p. (konkrétne dôvody pre ktoré mala byť sudkyňa vylúčená, konkrétne kedy sa o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia), pričom nebolo povinnosťou súdu odporkyňu vyzývať na doplnenie väd. Ďalšie vytykané dôvody (nesprávnosť pri rozhodovaní, nedôvodné vyčkávanie súdu na iné konanie) mali spočívať v procesnom postupe sudcu v konaní, ktorý dôvod v zmysle ust. § 53 ods. 3 C. s. p. nemožno použiť.

12. Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napr. o také zvýšenie, či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zníženie vyživovacej povinnosti povinného, ale aj invalidita povinného a pod.

13. V preskúmvanej veci okresný súd ohľadom návrhu otca navrhovateľa, resp. navrhovateľa na zvýšenie výživného došlého dňa 30.09.2013 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/52/2011 zo dňa 20.05.2011, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť odporkyne k navrhovateľovi v sume 80 eur mesačne, v časti týkajúcej sa výšky výživného zmenil tak, že zvýšil výšku vyživovacej povinnosti odporkyne k navrhovateľovi od 30.09.2013 do 31.08.2014 na sumu 100 eur mesačne a od 01.09.2014 do 12.01.2016 na sumu 130 eur mesačne. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom celého spisového materiálu v súdnej veci mal zistené, že súd po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu tiež vyplýva, že porovnal okolnosti dôležité pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho rozhodnutia v r. 2011 (právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/255/2011 zo dňa 20.05.2011) s okolnosťami zistenými v súčasnej dobe. Odvolací súd sa tiež stotožnil s rozhodnutím súdu určujúcim počas rozhodného obdobia výživné v rozdielnej výške s ohľadom na skutočnosti, ktoré nastali v uvedenom období. Dôvody, pre ktoré zaviazal odporkyňu prispievať výživným súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku, ktoré má náležitosti uvedené v ust. 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

14. Odporkyňa v odvolaní proti rozsudku okresného súdu hlavne poukazovala na to, že jej vyživovacia povinnosť k dcére O. trvá od podania návrhu do súčasnej doby lebo nebola zrušená. Podľa nej to, že

bola súdom zrušená vyživovacia povinnosť otcovi k dcére O. ešte podľa nej neznamená zrušenie jej vyživovacej povinnosti k dcére.

15. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Keďže zákon hovorí o „plnení vyživovacej povinnosti“ ako o zákonnej povinnosti rodičov, je vždy potrebné pri jej zániku, obrátiť sa na súd s návrhom na zrušenie v prípade, že bola určeným súdnym rozhodnutím a nastal právny stav, kedy je dieťa schopné samo sa živiť. Len samotným naplnením tejto skutočnosti právna povinnosť určená rozhodnutím súdu nemôže zaniknúť.

16. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca nesporne vyplýva, že rozsudkom č. k. 7C/286/2014-34 zo dňa 20.02.2015 s účinnosťou odo dňa 01.09.2014 súd zrušil vyživovaciu povinnosť otca navrhovateľa voči O. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14C/52/2011 zo dňa 20.05.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2015. Týmto rozhodnutím bol viazaný súd prvej inštancie a rovnako tak aj odvolací súd. Z toho dôvodu musel pri rozhodovaní zohľadniť, že odporkyňa ako i otcovi navrhovateľa ubudla dňom 01.09.2014 vyživovacia povinnosť k dcére O.. Ubudnutie vyživovacej povinnosti preto bolo správne okolnosťou majúcou za následok zmenu pomerov.

17. Pokiaľ odporkyňa v odvolaní poukazovala na to, že súd opätovne nezistil jej zárobné pomery, tak neuviedla v čom konkrétnom. Podľa odvolacieho súdu z odôvodnenia rozhodnutia súdu vyplývajú súdom zistené príjmy odporkyne u jednotlivých zamestnávateľov počas rozhodného obdobia. Námietku odporkyne preto nepovažoval za dôvodnú.

18. Na záver odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľovi od posledného rozhodnutia o výživnom v r. 2011, ktorý je vekovo starší a v čase rozhodovania nadobudol aj plnoletosť, vznikli vyššie výdavky na oblečenie, obuv, stravu, na ktoré bolo poukazované aj v návrhu podaného otcom navrhovateľa. Okrem toho v rozhodnom čase navštevoval strednú školu, v ktorej súvislosti mal tiež vyššie výdavky (školské potreby, cestovné). Určite sa výdavky navrhovateľa nezvýšili len o sumu 43,06 eur ako na to poukazuje odporkyňa vo vyjadrení. Rovnako niet pochyb, že potreby navrhovateľa boli uspokojované aj z príjmu otca navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené nemožno považovať výživné v sume 100 eur mesačne od 30.09.2013 (od podania návrhu) do 31.08.2014 a od 01.09.2014 (od zrušenia vyživovacej povinnosti k dcére O.) do 12.01.2016 (do zrušenia vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi) na sumu 130 eur mesačne, za nedôvodné či premrštené.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie odporkyne, ktorá neuvádzala žiadne relevantné okolnosti, ktoré by neboli predmetom prvostupňového konania, resp. ktoré by súd pri svojom rozhodnutí nezohľadnil, nepovažoval za dôvodné.

20. Rozsudok okresného súdu preto vo výrokových prvom a štvrtom (trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním) ako vecne správny potvrdil. Vo výroku druhom týkajúcom sa zaostalého výživného rozsudok okresného súdu zmenil vzhľadom na nesprávny výpočet pokiaľ ide o mesiac január 2017 v sume 50,32 eur. Tento správne predstavuje sumu 19,35 eur. K výpočtu zaostalého výživného tak došiel nasledovne: za čas od 30.09.2013 do 31.08.2014 - 100 eur - 80 eur = 20 eur x 11 mesiacov = 220 eur, za čas od 01.09.2014 do 31.12.2015 - 130 eur - 80 eur = 50 eur x 16 mesiacov = 800 eur, za čas od 01.01.2016 do 12.01.2016 - 50 eur : 31 dní x 12 dní = 19,35 eur, celkovo je to 1.039,35. Po odpočítaní nespornej sumy 80 eur rozdiel predstavuje 959,35 eur. Splatné výživné od 30.09.2013 do 12.01.2016 vo výške 959,30 eur je odporkyňa povinná uhradiť k rukám navrhovateľa v splátkach po 130 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok, t.j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane splatné výživné zročné naraz.

21. Vo výroku treťom zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58, § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nevidel dôvod na použitie výnimky podľa ust. § 55 C. s. p.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).